

Sygn. akt: I C 887/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2019r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SR Małgorzata Kłek
Protokolant:	St. sekretarz sądowy Mieczysław Budrewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 czerwca 2019 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko J. K.

o zapłatę

I. umarza postępowanie co do kwoty 300 zł ,

II. zasądza od pozwanej J. K. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 3207,50 zł (trzy tysiące dwieście siedem złotych i pięćdziesiąt groszy) w tym :

- 2 841zł (dwa tysiące osiemset czterdzieści jeden złotych) wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 03.01.2018 r. do dnia zapłaty,

- 366,50 zł (trzysta sześćdziesiąt sześć złotych i pięćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.01.2018 r. do dnia zapłaty

III. zasądza od pozwanej J. K. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 961 (dziewięćset sześćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje pobrać od pozwanej J. K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kętrzynie kwotę 56 zł (pięćdziesiąt sześć złotych) tytułem brakującej opłaty od pozwu.

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 03.01.2018 r. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanej J. K. domagając się zasądzenia od pozwanej na jego rzecz kwoty 3 507,50 zł w tym kwotę 3 141 zł tytułem należności głównej będącej kwotą pożyczki udzielonej zgodnie z umową pożyczki numer (...) wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kwotę 366,50 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych za faktyczne opóźnienie w spłacie pożyczki w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia następnego po dniu wymagalności do dnia kapitalizacji odsetek tj. od dnia 06.12.2016 r. do dnia 20.09.2017 r. W uzasadnieniu pozwu wskazano , że w dniu 06.10.2016 r. pozwana zawarła z (...) Sp. z o.o. umowę pożyczki V. .pl przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość , zgodnie z ustawą o kredycie konsumenckim z dnia 12.05.2011 r. Pozwana przy

pomocy formularza rejestracyjnego umieszczonego na stronie internetowej należącej do (...) Sp. z o.o. (...) dokonała rejestracji. Rejestracja w systemie pożyczkodawcy jest równoznaczna ze złożeniem wniosku o pożyczkę . Pozwana podczas wnioskowania o pożyczkę sama dokonała wyboru zarówno w zakresie kwoty pożyczki jak i okresu spłaty. Podczas rejestracji pozwana zobowiązana była do odznaczenia odpowiednich pól, które zawierały oświadczenia o treści „Zapoznałem się i akceptuję warunki umowy oraz Regulaminu świadczenia Usług (...)”. Niezbędne do zakończenia procesu rejestracji było uiszczenie przez pozwaną kwoty 0,01 zł lub 1,00 zł na rachunek bankowy (...) Sp. z o.o. wskazany w informacji zwrotnej przesłanej na adres poczty elektronicznej wskazanej przez pozwaną podczas procesu rejestracji. Pozwana zgodnie z procedurą dokonała przelewu w/w kwoty na rachunek (...) Sp. z o.o. z tytułem przelewu „potwierdzam rejestrację i zgadzam się na umowę pożyczki V..pl” . W związku z dokonaniem przez pozwaną powyższych czynności pożyczkodawca w dniu 06.10.2016 r. przesłał na rachunek bankowy pozwanej zawnioskowaną kwotę pożyczki 3141 zł. Do dnia wniesienia pozwu pozwana nie wywiązała się ze zobowiązań wynikających z umowy , wobec czego powodowi przysługuje roszczenie o wykonanie umowy i zapłatę zaległej kwoty pożyczki oraz prowizji wraz z odsetkami i pozostałymi kosztami.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 08.02.2018 r. sygn. akt VI Nc-e (...) Sąd Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie nakazał pozwanej zapłatę na rzecz powoda dochodzonej pozwem kwoty wraz z kosztami procesu.

Pozwana wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zaskarżając go w całości, wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W sprzeciwie pozwana zakwestionowała roszczenie dochodzone pozwem co do zasady i wysokości , zaprzeczając wszelkim twierdzeniem powoda poza wyraźnie przyznanymi.

Na skutek wniesienia sprzeciwu przez pozwaną nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 08.02.2018 r. sygn. akt VI Nc-e (...) utracił moc.

W odpowiedzi na pozew (k. 59-62) pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości . Podniosła , iż nie zgadza się z roszczeniem powoda w całości. Wskazała, iż kwota dochodzona pozwem jest inna niż kwota , która powód wskazuje w rzekomo wykonanym do niej przelewie. Nie akceptowała umowy pożyczki o takim numerze, jaką rzekomo jej udzielono , potwierdzenie przelewu, który został wykonany, wskazany przez powoda dotyczy innej pożyczki – inny numer i data.

W piśmie procesowym z dnia 10.01.2019r. (k. 65-66) powód wskazał, iż pozwana po dniu wytoczenia powództwa dokonała na konto pożyczkodawcy wpłat w łącznej kwocie 300 zł. W związku z czym powód zmienił żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie pod pozwanej na rzecz powoda kwoty 3 207,50 zł z tytułu zawartej umowy pożyczki wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych i cofnął powództwo w zakresie wpłaconej przez pozwaną kwoty 300 zł. Powód wskazał przy tym , iż warunkiem zawarcia umowy pożyczki za pośrednictwem strony internetowej oraz udzielenia pożyczki jest uprzednie utworzenie przez pożyczkobiorcę profilu klienta na stronie internetowej i posiadanie aktywnego profilu klienta. Pozwana za pomocą formularza rejestracyjnego umieszczonego na stronie internetowej pożyczkodawcy dokonała rejestracji. Po utworzeniu przez pożyczkobiorcę profilu klienta pożyczkobiorca celem weryfikacji danych oraz potwierdzenia numeru rachunku bankowego pożyczkobiorcy jest zobowiązany do dokonania przelewu w kwocie 0,01 zł tytułem opłaty rejestracyjnej w celu weryfikacji danych , co pozwana uczyniła w dniu 23.11.2015 r. . Umowa, z której należność jest dochodzona w niniejszym postępowaniu, nie jest pierwszą pożyczką , którą pozwana zaciągnęła na stronie (...)pl. (...) uregulowaniu wszelkich należności z tytułu pierwszej pożyczki, klient może składać kolejne wnioski o pożyczkę poprzez wypełnienie formularza zgłoszeniowego na stronie internetowej lub dzwoniąc do działu obsługi klienta. W dniu 06.10.2016 r. po spłaceniu wszystkich zaległych pożyczek przez pozwaną (...) Sp. z o.o. zawarła z pozwaną ósmą już umowę pożyczki , która stanowi przedmiot niniejszego postępowania, a która udzielona była po zalogowaniu się przez pozwaną do jej własnego profilu klienta na stronie internetowej (...) W związku z powyższym pożyczkodawca w dniu 06.10.2016 r. przelał na rachunek bankowy pozwanej zawnioskowaną kwotę pożyczki w wysokości 3 500 zł . Pozwana w dniu 30.06.2017 r. dokonała na konto pożyczkodawcy wpłaty w łącznej kwocie 851,30 zł tytułem spłaty pożyczki o numerze (...). Wpłata pozwanej

została zaliczona na poczet udzielonego kapitału w wysokości 359 zł oraz na poczet prowizji za udzielenie pożyczki w wysokości 492,30 zł , wobec czego pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód wniósł o zasądzenie kwoty 3 507 ,50 zł , na która składała się kwota kapitału w wysokości 3141 zł oraz kwota odsetek za opóźnienie w wysokości 366,50 zł.

W piśmie procesowym z dnia 26.03.2019 r. (data wpływu do Sądu) pozwana podniosła , iż nie akceptowała warunków umowy pożyczki o numerze (...), potwierdzenie przelewu 0,01 zł dotyczy innej umowy pożyczki, z którą miała możliwość się zapoznać . Pozwana zakwestionowała też fakt otrzymania wezwania do zapłaty jak i wypowiedzenia umowy pożyczki.

Sąd ustalił co następuje :

J. K. w dniu 23.11.2015 r. dokonała rejestracji na stronie internetowej pożyczkodawcy (...) Sp. z o.o. – (...) , po utworzeniu profilu klienta i uiszczeniu opłaty rejestracyjnej w wysokości 0,01 zł ze swojego konta o numerze (...) wyraziła zgodę na zawarcie pierwszej umowy pożyczki (o numerze (...)).

(dowód : bezsporne , potwierdzenie wykonania operacji k. 43)

W dniu 06.10.2016 r. przy wykorzystaniu swojego profilu klienta na stronie internetowej pożyczkodawcy– (...)pl. (...) zawarła z (...) sp. z o.o. kolejną już umowę pożyczki na kwotę 3 500 zł . Zgodnie z warunkami umowy termin spłaty pożyczki został określony na dzień 05.11.2016 r. , prowizja od udzielonej pożyczki została określona na kwotę 463, 50 zł zaś odsetki 28,80 zł , całkowity koszt pożyczki wyniósł 492,30 zł. W dniu 06.10.2016 r. pożyczkodawca (...) sp. z o.o. dokonał przelewu na konto J. K. o numerze (...) kwoty 3 500 zł tytułem umowy pożyczki o numerze (...). W dniu 30.06.2017 r. J. K. dokonała na rzecz pożyczkodawcy wpłaty w kwocie 851,30 zł jako spłatę 1 z 5 rat pożyczki (...). W dniu 28.02.2018 r. J. K. dokonała na rzecz pożyczkodawcy wpłaty w kwocie 300 zł jako spłatę kapitału pożyczki (...).

(dowód : umowa pożyczki z dnia 06.10.2016 r. k. 33-38, potwierdzenie wykonania transakcji płatniczej k. 42, potwierdzenie wykonania przelewu natychmiastowego k. 67,68).

Sąd zważył co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powód na poparcie twierdzeń zawartych w pozwie i ustosunkowując się do odpowiedzi na pozew pozwanej przedłożył wydruk Umowy P. (...)PL (k. 33-38), oraz potwierdzenia przelewu opłaty rejestracyjnej dokonanej przez pozwaną z dnia 23.11.2015 r. (k. 43), potwierdzenie przelewu – wypłaty pożyczki w dniu 06.10.2016 r. na konto pozwanej (k. 42) oraz potwierdzenia wykonania przelewów przez pozwaną tytułem spłaty pożyczki (...) (k. 67,68). Pozwana zakwestionowała wprawdzie przedłożoną przez powoda umowę pożyczki, zaprzeczając , aby taką umowę pożyczki zawierała, jednak twierdzenia te w świetle przedstawionych przez stronę powodową dowodów nie zasługują na wiarę .

W niniejszej sprawie zastosowanie do zawartej przez pozwaną umowy pożyczki z dnia 06.10.2016 r. mają przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, która dopuszcza zawieranie umowy o kredyt konsumencki (w tym umowy pożyczki) za pomocą środków porozumiewania się na odległość.

Umowa o kredyt konsumencki zawierana na odległość to taka umowa, która spełnia warunki przewidziane w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta . Jest to zatem umowa, którą kredytodawca zawiera z konsumentem w ramach zorganizowanego systemu zawierania umów na odległość, bez jednoczesnej fizycznej obecności stron, z wyłącznym wykorzystaniem jednego lub większej liczby środków porozumiewania się na odległość do chwili zawarcia umowy włącznie.

Przepis art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim określa wymogi formalne umowy o kredyt konsumencki. Umowa taka powinna być zawarta w formie pisemnej, chyba że odrębne przepisy przewidują inną szczególną formę. Wymóg wprowadzony w tym przepisie może być odczytywany przede wszystkim przez pryzmat art. 78 kc jako

wskazanie na zwykłą formę pisemną. Oznacza to, że – przynajmniej *prima facie* – wymóg wprowadzony w art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim może być odczytywany jako zastrzeżenie zwykłej formy pisemnej, rozumianej zgodnie z art. 78 kc. W literaturze silnie reprezentowane jest jednak stanowisko o konieczności interpretowania art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim w sposób szerszy, niż wynikałoby to z tradycyjnego utożsamienia "formy pisemnej" z art. 78 kc. Rozstrzygającym argumentem w tym zakresie pozostaje treść art. 10 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z 23.4.2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.Urz. UE L Nr 133 z 22.5.2008 r., s. 66 ze zm.), zastrzegająca dla umowy kredytu, alternatywnie, zwykłą formę pisemną lub posłużenie się innym trwałym nośnikiem. Biorąc pod uwagę całkowity charakter harmonizacji oraz brak pozostawienia ustawodawcy krajowemu opcji implementacyjnej, wykładnia art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim powinna być dokonywana zgodnie ze źródłową dla niej regulacją prawa unijnego, a w konsekwencji konieczne jest odczytanie zastrzeżonego w niej wymogu pisemności w sposób rozszerzający (por. Komentarz do ustawy o kredycie konsumenckim red. Osajda 2018, wyd. 2)

Wymaganie, jakie wynika z art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim, trzeba interpretować przede wszystkim jako nakaz – skierowany do kredytodawcy – sporządzenia dokumentu obejmującego treść oświadczeń woli złożonych przez kredytodawcę oraz konsumenta i utrwalenia tego dokumentu w odpowiedniej formie. Wykładnia językowa art. 29 ust. 1 w/w ustawy sugeruje, że minimalną formą umowy o kredyt konsumencki jest forma pisemna, chyba że przepisy odrębne przewidują inną formę szczególną. Istotne argumenty przemawiają jednak za stanowiskiem, aby – oprócz formy pisemnej – dopuścić formę „trwałego nośnika” (zdefiniowanego w art. 5 pkt 17w/w ustawy). W szczególności przekonuje o tym wykładnia *prounijna*. Art. 10 ust. 1 dyrektywy (...) jednoznacznie stanowi, że umowy sporządza się w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku. Ponadto stanowisko to wspiera wykładnia celowościowa. Aby zapewnić odpowiednią ochronę interesom konsumenta nie jest konieczna wyłącznie forma pisemna. Do ochrony takiej wystarczy zastosowanie trwałego nośnika. Wykładnia ta uwzględnia aktualne uwarunkowania społeczno-gospodarcze, które wynikają z postępu technicznego oraz potrzeb gospodarki elektronicznej, w szczególności odnośnie do umów zawieranych na odległość (por. Tomasz Czech Komentarz do art.29 ustawy o kredycie konsumenckim).

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty należy uznać, że umowę o kredyt konsumencki można zawrzeć zarówno w formie pisemnej (z własnoręcznymi podpisami), jak i na innym trwałym nośniku. W myśl powyższej interpretacji – nie jest konieczne opatrzenie dokumentu umowy przez strony własnoręcznym podpisem albo podpisem elektronicznym. Forma, jakiej wymaga art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim (z uwzględnieniem wykładni *prounijnej* oraz celowościowej), jest zachowana również wtedy, gdy treść oświadczeń woli spisano na dokumencie papierowym, ale nie zamieszczono pod nim własnoręcznych podpisów albo umieszczono faksymile lub innego rodzaju podpis powielony mechanicznie. Stosownie do *prounijnego* oraz celowościowego kierunku interpretacji komentowanego przepisu dopuszczalne są różnorodne sposoby dochowania wymaganej formy przy zawieraniu umowy o kredyt konsumencki. Sposobem takim może być m.in. złożenie oświadczeń woli przez strony za pomocą środków porozumiewania się na odległość (np. telefonu, poczty elektronicznej), a następnie spisanie postanowień umowy na papierowym dokumencie (np. w postaci wydruku komputerowego), bez własnoręcznych podpisów.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, dzieląc powyższą argumentację, uznać należy za niezasadne zarzuty pozwanej, iż w niniejszej sprawie powód nie spełnił wymogu zawarcia umowy pożyczki (stanowiącej umowy o kredyt konsumencki). Brak własnoręcznych podpisów stron pod przedłożoną przez powoda Umową P. (...). PL z dnia 06.10.2016 r. nie uchybia wymogom określonym w art. 29 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim w zakresie zachowania formy pisemnej.

Istotnym jest w niniejszej sprawie czy spisanie postanowień wskazanej przez powoda umowy poprzedzone zostało złożeniem przez strony oświadczeń woli zgodnych ze sporządzonym wydrukiem umowy za pomocą środków porozumiewania się na odległość w tym w szczególności czy pozwana wyraziła wolę zawarcia przedmiotowej umowy.

W niniejszej sprawie pozwana nie kwestionowała, iż posiadała na stronie internetowej pożyczkodawcy (...) Sp. z o.o. swój profil klienta tj. indywidualne konto internetowe założone przez pożyczkobiorcę na stronie internetowej

pożyczkodawcy z chwilą prawidłowego wypełnienia i złożenia pierwszego wniosku o pożyczkę . Jak wynika z umowy pożyczki (k. 33-38) warunkiem zawarcia umowy pożyczki za pośrednictwem strony internetowej oraz udzielenia pożyczki jest uprzednie utworzenie przez pożyczkobiorcę profilu klienta na stronie internetowej i posiadania przez pożyczkobiorcę aktywnego profilu klienta . Nie było wymagane przy zawarciu każdej kolejnej umowy z pożyczkodawcą uiszczanie opłaty rejestracyjnej , taka opłata była uiszczana tylko raz przy założeniu profilu klienta. Pozwana nie kwestionowała też faktu , iż otrzymała od pożyczkodawcy (...) Sp. z o.o. w dniu 06.10.2016r. na swoje konto bankowe , podane przy rejestracji na stronie pożyczkodawcy, kwotę 3 500 zł tytułem umowy pożyczki nr (...). Pozwana nie kwestionowała również , iż w dniach 30.06.2017 r. oraz 28.02.2018 r. dokonała na rzecz pożyczkodawcy (...) Sp. z o.o. wpłat odpowiednio w kwotach 851,30 zł i 300 zł jako spłatę pożyczki (...). Fakt dokonania tych przelewów został przez powoda udowodniony przedłożonymi potwierdzeniami przelewów (k. 42, 67,68).

Zgodnie z treścią art. 231 kpc Sąd może uznać za ustalone fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jeżeli wniosek taki można wyprowadzić z innych ustalonych faktów (domniemanie faktyczne).

W konsekwencji ustalone w niniejszej sprawie fakty : posiadanie przez pozwaną profilu klienta na stronie internetowej pożyczkodawcy (...) Sp. z o.o. , otrzymanie w dniu 06.10.2016 r. przez pozwaną od pożyczkodawcy kwoty 3 500 zł tytułem umowy pożyczki nr (...), dokonanie przez pozwaną w dniach 30.06.2017 r. oraz 28.02.2018 r. wpłat na rzecz pożyczkodawcy jako spłaty pożyczki (...), w ocenie Sądu pozwała w sposób nie budzący wątpliwości uznać za ustalony fakt zawarcia przez pozwaną z pożyczkodawcą (...) Sp. z o.o. w dniu 06.10.2016 r. umowy pożyczki o treści przedłożonej przez powoda (k.33-38). Trudno bowiem mając na względzie zasady logiki i doświadczenia życiowego uznać , iż pozwana dokonywała spłat pożyczki na rzecz powoda bez żadnego tytułu prawnego. W konsekwencji twierdzenia pozwanej, w których kwestionowała przedłożoną przez powoda umowę pożyczki, zaprzeczając , aby taka umowa pożyczki zawarła, nie zasługują na wiarę .

Mając powyższe okoliczności na względzie zarzuty pozwanej kwestionujące zawarcie umowy pożyczki wskazanej w pozwie a także istnienie i wysokość wierzytelności pozwanej względem powoda uznać należy za chybione.

Sąd ustalając wysokość należności pozwanej na rzecz powoda uwzględnił wyliczenia wysokości należności przedstawione w pozwie i w piśmie procesowym powoda z dnia 10.01.2019 r. potwierdzone przedłożonymi przez powoda dowodami . Pozwanej na podstawie umowy pożyczki z dnia 06.10.2016 r. została udzielona przez powoda pożyczka w kwocie 3 500 zł. Pozwana była zobowiązana zgodnie z umową do zwrotu na rzecz powoda kapitału pożyczki wraz z prowizją w kwocie 463,50 zł oraz odsetkami w kwocie 28,80 zł (łącznie 492,30 zł) . Wpłata pozwanej z dnia 30.06.2017 r. w kwocie 851,30 zł została zaliczona na poczet prowizji za udzielenie pożyczki i odsetek w łącznej kwocie 492,30 zł oraz na poczet kapitału w wysokości 359 zł . Do zapłaty na dzień wniesienia pozwu pozostała przez pozwaną kwota 3141 zł . Ponadto zgodnie z §10 umowy pożyczki z dnia 06.10.2016 r. w przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki pożyczkodawca uprawniony był do naliczenia odsetek za czas opóźnienia w wysokości równej wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie. Wysokość skapitalizowanych odsetek za okres od dnia następnego po dniu wymagalności pożyczki tj. od dnia 06.12.2016 r. do dnia kapitalizacji odsetek tj. do dnia 20.09.2017 r. wynosiła 366,50 zł.

Sąd mając na względzie cofnięcie przez powoda powództwa co do kwoty 300 zł , która została przez pozwaną uiszczona już po wytoczeniu powództwa , umorzył postępowanie w tym zakresie . Mając powyższe na względzie Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3207,50 zł , na którą składają się kwota 2841zł jako kwota pozostałego do spłaty kapitału pożyczki oraz kwota 366,50 zł jako kwota skapitalizowanych odsetek umownych za faktyczne opóźnienie w spłacie pożyczki w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia następnego po dniu wymagalności do dnia kapitalizacji odsetek tj. od dnia 06.12.2016 r. do dnia 20.09.2017.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku

Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (art. 481 §2 kc) Maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie – art. 481 § 2¹kc).

Mając na względzie wskazane w umowie pożyczki określenie odsetek umownych od zadłużenia przeterminowanego Sąd zasądził na rzecz powoda odsetki umowne od kwoty kapitału w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty skapitalizowanych odsetek za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98§1 i 3 kpc, uznając , iż pozwana jako strona przegrywająca jest zobowiązana zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu w kwocie 961 zł, na które składa się opłata od pozwu w wysokości 44 zł , koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Sąd obciążył pozwaną obowiązkiem zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kwoty 56 zł tytułem brakującej opłaty od pozwu w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.